

[Ministeren for skatter og afgifter]

sættelsen, så kan han altså ikke undgå, at man tager hensyn til de virkninger af ændringen af formuebeskatningen, som er sket i december, fordi det er indarbejdet i vores registre, og derfor vil en sådan skatteyder kunne mærke konsekvenserne af lovens gennemførelse i december. Jeg mener, at alt dette og den usikkerhed, der netop er omkring forskudsansættelsen, taler for, at vi meget hurtigt må have taget stilling, og jeg kan altså hermed give tilsagn om et hurtigt udspil fra min side.

Hagen Hagensen (KF):

Først vil jeg gerne notere den, synes jeg, ændrede holdning til tingene både fra hr. Bernhard Baunsgaards side og fra retsforbundet, der jo også har skiftet ordfører – deri ligger måske allerede noget.

Forholdet er jo det, at hr. Bernhard Baunsgaard udtalte, at formueskatten ikke er nogen god skat, og han havde sin mening om, hvor procenten skulle ligge for et skatte-loft. Det er allerede sagt af hr. Ellemann-Jensen, at de 70 pct. måske ikke er det tal, man ender på. I realiteten er skatteloftet i øjeblikket omkring knap 74 pct. Skal det være en procent højere, nu vel, så kan man nok også snakke om det. Lad os se på det i udvalget. Det positive i det er, at hr. Bernhard Baunsgaard har haft nogen tid til at tænke sig om nu, og han skal bruge nogen tid endnu, har vi forestået, men kendsgerningen er altså den, at vi kan regne med, at her tænkes, således at man kommer igennem med tingene, inden vi skal hjem fra denne samling, og det er der også behov for.

Jeg skal sådan set ikke sige mere til ordførerne, men komme med nogle enkelte bemærkninger til ministeren. Det skøn, han udøvede over provenutabet, som han selv sagde var i overkant, var i hvert fald ikke noget skøn overhovedet. Det var et tal, han slyngede ud, fordi han ikke vidste noget om det. Det er der ikke noget at sige til, det har vi så ofte været ude for, men her var der altså tale om, at man slet ikke vidste noget om, hvad det kom til at være.

Ministeren ulejlige sig ikke med at besvare de spørgsmål, jeg havde stillet, og det må jeg jo affinde mig med, så gentager vi dem i udvalget.

Der er egentlig grund til at opholde sig et øjeblik ved socialisten skatte- og afgiftsministeren, for han talte heroppe som en sådan. Han talte om ejerne af de store formuer, der har opereret med lave indkomster, for bare at holde os til noget. Det er at insinuere over for en række borgere, at de har arbejdet på en måde, som man ikke skal have lov til. Tror man da ikke, at mange af dem, der har haft de lave indkomster, gerne havde ønsket dem større? Mon ikke? De vil også gerne betale skat deraf, men de vil ikke flås. Det er der vel ikke noget at sige til.

Men så siger ministeren en anden ting, og det er jo næsten rørende – i det hele taget var det jo en selvransagelse og en selvanklage, ministeren brugte sin tid til heroppe: der var ikke taget hensyn til f.eks. værdiansættelsen af unoterede aktier. Vil det virkelig sige, at en minister i dag står og fortæller os, at det har man ikke tænkt på, hverken ovre i hans departement eller hos ham selv, når han fremsætter et forslag som dette? Jeg tror ikke, det kan være sandt, for jeg nægter at tro, at ministeren har overset det; jeg ved, han har dygtige medarbejdere, så det har de ikke overset. Det er simpelt hen noget, man kommer og siger nu bagefter. Det er ikke det, der er forklaringen. Man har haft hastværk og har overhovedet ikke tænkt sig om, og så kommer det her. Man har ødelagt en række ting for mennesker, og det må man se at få gjort godt igen, og der er kort tid til det.

Jeg noterer, at der ikke vil blive foretaget ændret forskudsregistrering, medmindre en borger selv kommer og beder om at få det ændret som følge af dette. Jeg noterer også, at der fra Kommunedata er sendt materiale ud til kommunerne – eller i hvert fald er det på vej – således at det kan gøres, men ministerens ord her i dag må betyde, at det ikke gøres, før denne sag er klaret af.

Må jeg slutte med at henvise til en lille nemt læst pamflet fra Schultz' Lovservice, der hedder »L 64«, en kronik, der er kommet her i januar måned. Læs særlig om fru Carlsen og familien Ditlevsen; det er hverken godsejere eller sådan noget, det er folk, der sidder i rimelige kår, men heller ikke mere, som får deres vilkår beskåret særdeles meget. Prøv at læse det, hr. minister.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):